

بالاترین قله علوم و فنون و مطلوب‌ترین سنگر برای پاسداری از ارزشها؛ بیشترین مسؤولیت را در اصلاح و هدایت جامعه بر عهده دارند. به همین دلیل است که امام راحل رضوان‌الله تعالیٰ علیه فرمودند: "اگر دانشگاه اصلاح بشود، جامعه اصلاح می‌شود." و از همین روست که رهبر فرزانه انقلاب اسلامی، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، مکرراً، و از سویدای دل بر اصلاح و اسلامی کردن دانشگاهها تأکید می‌فرمایند.

اما سخن این است که چه باید کرد؟ ویژگیهای دانشگاه اسلامی چیست؟ وضع موجود دانشگاههای ما چگونه است؟ مؤثرترین روش‌های انتقال از وضع موجود به وضع مطلوب کدام است؟ پرچمداران نهضت اسلامی کردن دانشگاهها چه کسانی باید باشند؟ آیا زبان مشترکی میان تمامی آنان که داعیه اسلامی کردن دانشگاهها را (از نظر "معنا و مفهوم" اسلامی کردن دانشگاهها) دارند، وجود دارد؟ نقش خانواردها در این ارتسباط چیست؟ نظام آموزشی پیش از دانشگاه، از مرحله پیش دبستانی تا دبیرستان، در فرایند اسلامی کردن دانشگاهها چه نقش و تأثیری دارد؟ رسانه‌های ارتباط جمعی فراگیر، مجموعه باورها، نگرشها، بازخوردها و فرهنگ عمومی حاکم بر جامعه را چگونه می‌توان با اندیشه اسلامی کردن دانشگاهها همسو کرد؟ و ...

واقع امر این است که پاسخ دادن به همه این سوالات و دهها سؤال مشابه دیگر، کارآسانی نیست و به دور از شعارها و سطحی نگریها، نیاز به تأمل، تفحص و رایزنی و شور و مشورت بسیار دارد. بارها رهبر حکیم انقلاب اسلامی، با بیان اصلی‌ترین مسائل دانشگاهها و تبیین

تأملی در: فرایند اسلامی کردن دانشگاهها

دانشگاهها به ممتازه عالی‌ترین جایگاه تبلور اندیشه‌ها و تعالیٰ افکار، مناسب‌ترین بستر پدیدآیی خلاقیت‌ها و نوآوریها و دستیابی به

کرسیهای رشته‌های گوناگون علمی، تولید فکر تازه و افزودن حلقه‌های جدید به زنجیره فرآورده‌ها، یافته‌های تحقیقاتی و علوم دنیای معاصر است.

حقیقت این است که دانشگاه اسلامی بدون استقرار در قله‌های علمی و ارائه تولیدات برتر فکری نمی‌تواند معنا و مفهومی در خور داشته باشد.

به هر جهت به نظر می‌رسد که بتوان فرایند اسلامی کردن دانشگاهها را بر پایه محورهای اساسی تعلیم و تربیت شرح نمود. این محورها یا ارکان تعلیم و تربیت که شایسته است در اسلامی کردن دانشگاهها مورد توجه قرار گیرد، عبارت است از:

الف) دانشجویان:

بررسی تحلیلی ویژگیهای شخصیتی دانشجویان دانشگاهها به هنگام ورود (رفتارهای ورودی)، ارزیابی نظام ارزشها، باورها، بازخوردها و نگرشاهای ایشان نسبت به پدیده‌های مختلف و تبیین رفتارهای مطلوب و قابلیت‌های مورد انتظار از آنها به هنگام فراغت از تحصیل در زمینه‌های اخلاقی و فکری، توانمندی علمی و مسؤولیت‌پذیری اجتماعی (رفتار خروجی)، امری است بسیار مهم و ارزشمند. بدیهی است که در همین ارتباط باشته آن است که مجموعه عوامل تأثیرگذار بر چگونگی شکل‌گیری شخصیت کودکان نوجوانان و اینک دانشجویان؛ مثل: خانواده و مدرسه (از مرحله پیش دبستانی تا دبیرستان)، رسانه‌ها و پدیده‌های گوناگون اجتماعی و فرهنگی، آموزشاهای مذهبی، مسائل سیاسی، اقتصادی و امنیتی، محدودیت‌های

ضرورتها، همه دست‌اندرکاران مسائل فرهنگی و دانشگاهی را به تأمل و تفکر و چاره‌اندیشی فراخوانده‌اند.

در یک نگاه کلی، هدف اصلی از اسلامی کردن دانشگاهها را می‌توان در هدفهای تعلیم و تربیت اسلامی خلاصه نمود. هدف غایبی در تعلیم و تربیت اسلامی، به فلاح رسیدن انسان است. به فلاح رسیدن یعنی به نهایت رشد و کمال انسانی دست یافتن و تقریب به حق. به فلاح رسیدن یعنی آزادی از الهای، بریدن از وابستگی‌های پیوند با الله و شکوفا شدن همه جوانه‌های وجود. به فلاح رسیدن یعنی به فعلیت رسانیدن همه استعدادهای بالقوه، ظهور خلاقیت‌های ذهنی و نهایت خود شکوفایی انسان. و به فلاح رسیدن یعنی مبتلور شدن همه ارزش‌های والای قرآنی در رفتارهای فردی و اجتماعی انسان.

دانشگاه اسلامی، دانشگاهی است که در آن همه ارزش‌های متعالی اسلامی و فرهنگ قرآنی، بسترین اندیشه‌های علمی، خلاقیت‌های ذهنی، نوآوریهای علمی و تولیدات فکری در رفتار و شخصیت دانشگاهیان، به مثابة الگوهای مطلوب اجتماعی پدیدار می‌گردد. و این دانشگاه به عنوان ارزشمندترین، پویاترین و رفعی‌ترین منبع فرهنگی، محل توجه و مورد تأسی همه قشرهای جامعه، به ویژه نوجوانان و جوانان قرار می‌گیرد. چرا که اساسی‌ترین رسالت دانشگاه، در کنار دانش‌افزایی عمومی و تربیت و تأمین کارشناس و نیروی متخصص مورد نیاز نهادها و دستگاههای مختلف کشور، همانا انجام پژوهشها و چالش‌های علمی و تلاش در جهت به دست گرفتن سرنخ علوم و فنون نو، تکیه بر

خدمت تمام وقت در دانشگاه دارد.^۱ بنابراین رسالت اصلی تربیت فکری، علمی و اخلاقی و تقویت باورها و رفتارهای مذهبی و ارزش‌های انقلابی دانشجویان، به گونه مستقیم یا غیر مستقیم، بر عهده استادان، در جایگاه الگوهای رفتاری برتر جامعه می‌باشد.

بديمه است که در اين رهگذر بالاترین توفيق از آئي استاداني خواهد بود که از بيشترین اقتدار علمي و مذهبی برخوردار باشند. به بيان ديگر، داشتن باورهای عميق ديني و رفتارهای پايدار و متعالي مذهبی، پاي بندی به ارزش‌های اخلاقی و حسن سلوك، همراه با برخورداری از اندیشه‌های ناب علمي، نوآوريهای فکري و مهارت‌های ارتباطی، به کاربرتن شيوه‌های مؤثر تدریس، داشتن انگيزه‌های مقدس خدمت مخلصانه به اسلام و مسلمانان، سرداری جبهه‌های فرهنگی و رهبری دانشجویان در طریق زیدن به قله‌های رفیع علمي و فتنی، اساسی ترین عناصر شخصیت‌های مقتدر علمی و مذهبی است و بايسته‌ترین شرایط استقرار در جایگاه و منزلت عالی هيأت علمي و پوشیدن کسوت مقدس استادی در دانشگاه جامعه اسلامی است.

بنابراین تردیدی نیست که در فرایند اسلامی کردن دانشگاهها، بيشترین ارزش به موقعیت و جایگاه استادان، به عنوان پرچمداران نهضت اسلامی کردن دانشگاهها نهاده می‌شود. استادان مقتدر علمی و مذهبی دانشگاهها، نه تنها می‌توانند بيشترین نقش را در هدایت فکري و تقویت رفتارهای مذهبی دانشجویان داشته باشند، بلکه در منزلت الگوهای مطلوب اجتماعی قادرند راهنمای و الگوي رفتاري مؤثري برای نسل جوان کشور

تنگناها، نگرشاهی حاکم بر جامعه و برنامه‌های آموزشي، تربیتي، مشاوره‌اي، فرهنگي و هنري تدارك دیده شده برای جوانان مورد تأمل و بازنگري قرار گيرد.

همواره رفتارهای مطلوب مذهبی از رهگذر بازخوردها، باورها و بینش مذهبی متبلور می‌گردد و اين باورها و بینش‌ها که از سالهای آغازين رشد و تحول کودکان پدیدار می‌شوند، آميزه‌های است از دریافتهای شناختی و تجارب احساسی. از اين رو لازمه تغيير و اصلاح رفتارها، ايجاد تغييرات مطلوب در نظام باورها و بازخوردهاست و اين امر نيز در گروه انجام تغييرات شناختی و همراه نمودن آن با احساسات خوشابند می‌باشد.

بنابراین آنچه از دانشگاه اسلامي انتظار می‌رود اين است که مطلوب‌ترین زمينه رشد و تبلور رفتارهای مذهبی و شکوفايي استعدادهای علمي و نوآوريهای فکري دانشجویان را فراهم آورد.

ب) استادان:

مهمنترين رکن از اركان اصلی فرایند تعلیم و تربیت و به عبارتی، اسلامی کردن دانشگاهها، مجموعه هیأت علمي و استادان است. اگر دانشجویان با رفتارهای ورودی و خروجی مورد بحث، مجموعه‌ای متغير باشند، هیأت علمي دانشگاهها که در واقع ستوهای ساختار اصلی دانشگاه را تشکيل می‌دهند، مجموعه‌ای نسبتاً ثابت و پايدار هستند. چنانچه هر دانشجو در مقاطع مختلف تحصيلي، به طور متوجه چهار تا شش سال در دانشگاه حضور نيمه وقت داشته باشد، هر عضو هیأت علمي به طور ميانگين سی سال حضور و

پاشند.

تحارب علمی خود را به رشتة تحریر در آورند.
بدیهی است که معرفی کتابهای اصیل علمی از
منابع خارجی و یا به هنگام ضرورت ، انتخاب
بهترین آنها برای ترجمه (با عنایت به مبانی
فرهنگی حاکم بر جامعه اسلامی) ، می تواند
موردنمود توجه باشد.

در زمینه تهیه منابع درسی برای دانشجویان،
بیشترین دقت می بایست در قسم‌های علوم
انسانی، به ویژه رشته‌هایی همچون : علوم
تربیتی، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، فلسفه،
اقتصاد، حقوق و علوم سیاسی مبذول گردد.
چراکه در این قبیل رشته‌ها، به خاطر متفاوت
بودن با علوم محض، مثل : ریاضی و فیزیک ، و
قدان یا کاستی قوانین و قواعد علمی مشخص
وروشن، در بسیاری از موارد دیدگاهها و آرای
شخصی مؤلف که گاه ممکن است مغایر با
برخی اصول مشخص علمی و یا در تضاد با
بعضی از ارزش‌های فرهنگی جامعه اسلامی (که
خود بر پایه منطق علمی استوار است)^۷ باشد،
به طور مستقیم یا غیرمستقیم در تدوین کتابها
متعکس می شود. از این رو در ترجمه این قبیل
کتب و یا استفاده از آنها در تألیف کتابهای
درسی می بایست بیشترین دقت و توجه صورت
گیرد.

بدیهی است که ارزیابی چنین مواردی
مستلزم همت و زحمت مداوم جمعی از
استادان کارآزموده، حاذق و صبور است و این
کار باید به صورت امری مستمر مورد توجه
قرار گیرد. در هر حال همه تلاشها باید در این
جهت باشد که علمی ترین، پرمحتوا ترین و
تاژه‌ترین مطالب درسی برای دانشجویان تهیه
شود. بنابراین تدارک غنی ترین مطالب درسی
برای دانشجویان ، از اساسی ترین گامها در

شایسته آن است که استادان دین باور،
متهد، عالم ، اندیشمند و مولد دانشگاهها که
بیشترین مسؤولیت را در فرایند اسلامی شدند
دانشگاهها بر عهده دارند، بیش از پیش مورد
تسویه و تکریم قرار گیرند. دانشگاه بدون
استادان متهد، عالم و پویا معنای چندانی
نمی تواند داشته باشد. لذا تعظیم و تکریم
شخصیت و ارتقای متزلت معنوی و اجتماعی
استادان متهد و متفکر و مقتدر دانشگاهها،
زمینه همانندسازی هر چه بیشتر دانشجویان و
جوانان کشور را با ایشان (در دین باوری ، تبلور
رفتارهای مذهبی و پویایی علمی) فراهم
می کند.

ج) محتوا:

محتوای برنامه‌های آموزشی ، کتابها و منابع
درسی به طور مستقیم یا غیر مستقیم ، نقش
قابل توجهی در شکل‌گیری اندیشه‌های
دانشجویان دارد. از این رو باید تلاش کرد که در
ارائه محتوای برنامه‌های آموزشی ، تأثیف و یا
ترجمه کتابهای درسی دانشگاهی ، اصیل‌ترین و
علمی ترین دستاوردهای تحقیقاتی در اختیار
فراگیران قرار گیرد. به بیان دیگر، صرف ترجمه
و عرضه برخی کتابهای منتشر شده در خارج از
کشور، بدون تعمق چندان در مورد علمی بودن
آن ، بعضاً می تواند با برداشت‌های ناروا همراه
باشد.

در تهیه و تأثیف و تدوین منابع درسی برای
دانشجویان ، در تمامی رشته‌های تحصیلی ،
بیش از همه، استادان متهد و عالم دانشگاهها
می بایست با اعتماد به نفس و خودبادی هر
چه بیشتر تلاش نمایند تا یافته‌های تحقیقاتی و

فضیلت‌های اخلاقی ایشان در برقراری ارتباط مؤثر و مستقابل و انتقال پیامهای علمی و فرهنگی، بیشترین تأثیر را دارد. پر واضح است که تأکید بر توانمندیهای دانشجویان و تقویت احساس خود ارزشمندی و اعتماد به نفس ایشان به توسط استادان، انگیزه تلاش علمی و فرهنگی آنها را قوی‌تر می‌نماید. حال آنکه اتفاقات‌های مستمر و انجشت گذاشتن دائمی بر ضعف‌ها و نارسانیهای احتمالی، فرایند ارتباط مستقابل و مؤثر میان دانشجویان، استادی و کارگزاران فرهنگی را تضعیف و فرایند اسلامی کردن دانشگاهها را خدشه دار می‌کند. پس می‌بایست همه روش‌های مؤثر برای نزدیکی و ارتباط هر چه بیشتر دانشجویان با استادان و دانشگاهیان با کارگزاران نظام اسلامی را به کار گرفت. زیرا هر قدر که فاصله روانی، فکری، اجتماعی و سیاسی میان جوانان به طور عام و دانشجویان به طور خاص با کارگزاران و مسؤولان جامعه کمتر باشد، زمینه آسیب‌پذیری فرهنگی بیشتر می‌شود. لاجرم باید بیش از بیش بر روش‌های کارآمد، اثربخش و خوشایند ارتباط تأکید نمود.

والسلام

افروز

۱- بایاید مطابق آیین‌نامه‌های مصوب این چیز باشد.

۲- قولوا لا إله إلا الله تلعلوا (پامبرکم ص)

جهت اسلامی کردن دانشگاههاست.

د) شرایط و موقعیت:

شرایط و موقعیت انتقال پیام، تأثیر قابل توجهی در فرایستد یادگیری دارد. شرایط سیاسی، اجتماعی و اقتصادی حاکم بر جامعه به طور اعم و وضعیت عمومی دانشگاهها، موقعیت جغرافیایی، امکانات فرهنگی، تمهیدات رفاهی و تجهیزات آموزشی و آزمایشگاهی، هر یک به سهم خود در فرایستد اسلامی کردن دانشگاهها تأثیر بسزایی دارد. لذا شایسته است به این قبیل عوامل مؤثر درون دانشگاهی و برون دانشگاهی عنایت لازم را مبذول داشت.

ه) روشها:

اتخاذ مؤثرترین روشها برای انتقال از وضع موجود به وضع مطلوب و ارتقای سطح علمی و فرهنگی مخاطبان، از مهمترین ارکان فرایند تعلیم و تربیت به طور اعم و اسلامی کردن دانشگاهها به طور اخص می‌باشد.

بسیاری از اوقات روش‌های غیرمستقیم بیش از روش‌های مستقیم مؤثر واقع می‌گردد. هرگاه انتقال پیام با احساسات خوشایند همراه گردد، یادگیری زودتر، بهتر و پایدارتر صورت می‌پذیرد.

توجه به نقاط مثبت شخصیت دانشجویان، تکیه و تأکید بر توانمندیهای فکری و

خجسته میلاد ارجمند آورندۀ صلح و عدالت، امام زمان

علیه السلام و فرارسیدن ماه مبارک رمضان گرامی باد